

Kirkon uutisia

Uudet ohjeet kehittämiskokouksille ilmoitettu

Ensimmäinen presidenttikunta julkisti elokuussa 2005 uudet ohjeet Apuyhdistyksen kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämiskokoukseen. Ohjeissa todetaan, että kehittämiskokouksia tulisi pitää neljännesvuosittain, ja kehittämistoimintoja järjestetään sisarten tarpeiden tai kiinnostuksen mukaan. Muutosten on tarkoitus antaa yksittäisille yksiköille enemmän joustovaraa ja sen lisäksi korostaa kodin ja perheen merkitystä. Nämä ohjeet tulivat voimaan 1. tammikuuta 2006.

”Kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämiskokouksen ja -toimintojen tarkoitus on vahvistaa uskoa Jeesukseen Kristukseen ja opettaa vanhemmuuden ja kodinhoidon taitoja”, lausui ensimmäinen presidenttikunta. ”Kehittämiskokoukset ja -toiminnot ovat aikaa, jolloin sisaret voivat olla yhdessä, oppia ja rakentua.”

Ensimmäinen presidenttikunta luettelee kolme tekijää, jotka tulee ottaa huomioon aina kehityskokousta suunniteltaessa: Apuyhdistyksen jäsenten tarpeiden ja kiinnostuksenkohteiden tunteminen, pappesusjohtajien kanssa neuvottelemisen ja se, että toiminnot suunnitellaan rukoillen ja tavoitteellisesti. Kaikkien sisarten pitäisi myös tuntea kuuluvansa joukkoon ja olevansa tervetulleita.

Kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämiskokoukset

Kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämiskokoukset on

tarkoitettu kaikille sisarille yhteiseksi kokoontumiseksi. Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti, että kunkin seurakunnan Apuyhdistyksen johtokunnan tulee pitää neljä kehittämiskokousta vuodessa. Kehityskokoukset on määrä pitää viikolla muuna ajankohtana kuin sunnuntaina tai maanantai-iltana. Yhden neljästä kokouksesta tulisi keskittyä 17. maaliskuuta 1842 tapahtuneeseen Apuyhdistyksen perustamiseen. Vaarnan tai piirin Apuyhdistyksen johtokunta vastaa yhdestä tai kahdesta muusta kokouksesta vuodessa. Toisen näistä kokouksista tulee olla vuotuisen Apuyhdistyksen yleisen kokouksen läheysten seuraamisen yhteydessä.

Kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämistoiminnot

Kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämistoiminnot on tarkoitettu sisarille, joiden

elämäntilanteet, tarpeet ja kiinnostuksenkohteet ovat samantyyppisiä. Kehittämistoiminnot ovat vähemmän ohjattuja kuin kehittämiskokoukset, ja ne toimivat ystävystymisen ja tukemisen välikappaleina. ”Toimintojen tulee tarjota turvallinen, vapautunut ja miellyttävä ympäristö, jossa sisaret oppivat ja opettavat toisilleen tapoja vahvistaa koteja, perheitä ja yksilöitä”, ensimmäinen presidenttikunta lausui. Apuyhdistyksen johtajia kehoitetaan pitämään nämä toiminnot joustavina, niin että se auttaisi sisaria hoitamaan kotia ja perhettä koskevat ja muut velvollisuutensa. Lisää tietoa kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämiskokouksista ja toiminnoista on teoksessa *Kirkkokäsikirja, kirja 2: Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille*, s. 204–205. ■

Yksittäiset yksiköt voivat nyt joustavasti päättää tarvittavien kehittämistoimintojen määrän.

Sydämeenkäyvää kuvaa ja ääntä

Walter Cooley, kirkon lehdet

Kirkon audiovisuaalinen osasto tallentaa ääniä ja kuvia, jotka välittävät edelleen Herran ääntä kaikille ihmisille (ks. OL 1:2). Osasto esittää kirkon sanomia käyttäen hyväkseen nykyaikaista video-, valokuvaus-, radio-, televisio- ja Internet-tekniikkaa.

Presidentti James E. Faust, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Teknologia tarjoaa merkittävän tukensa kirkon tehtävän suorittamiseen. – Olen varma, että Herra odottaa meidän käyttävän sitä Hänen tarkoitustensa edistämiseen ja ihmiskunnan siunaukseksi.” (*Liabona*, heinäkuu 1999, s. 21, 22.)

Audiovisuaaliselle osastolle Herran työn edistäminen merkitsee jäsenten ja muiden sen työtä seuraavien auttamista tietämään ja tuntemaan evankeliumin periaatteet ja toimimaan niiden mukaan.

Kehitystä kautta maailman

Piispa Raymond Ruizin seurakunnan jäsenet Filippiineillä oppivat johtamaan Alkeisyhdistystä kunnioittavasti katsottuaan paikallisen koulutusvideon, jonka audiovisuaalinen osasto oli tuottanut.

Piispa Ruiz sanoi: ”Alkeisyhdistyksen koulutusvideon katsomista seuranneena sunnuntaina tulini toimistostani tarkkailemaan Alkeisyhdistyksen lapsia. Näin, että he järjestyivät kunnioittavasti jonoon

mennäkseen huoneeseensa yksi kerrallaan. Näin myös, että johtajat seisoivat ovelta tervehtimässä lapsia näiden astuessa sisään. Oivalsin, että Alkeisyhdistyksen johtajat tekivät todella sitä, mitä videolla oli näytetty.”

Samoin kuin Filippiineillä, audiovisuaalinen osasto auttaa vyöhykkeiden johtokuntia valmistamaan ja jakelemaan koulutusaineistoa. Filippiineillä osasto tuotti yhteistyössä vyöhykkeen johtokunnan kanssa kolmen koulutusvideon sarjan apujärjestöille. Muilla vyöhykkeillä, esimerkiksi Euroopan itäisellä vyöhykkeellä, osasto antaa teknistä apua, jotta vyöhykkeen johtokunta voi kouluttaa paikallisia johtajia videokonferenssien välityksellä.

Osasto on tuottanut myös DVD:n, jolla opetetaan jäseniä siivoamaan omia kokouspaikkojaan. DVD:hen liittyy kirjanen nimeltä *Hermano Olympio*.

Osasto auttaa myös kirkon elokuvien jälkiäänityksessä. Kirkon tuotteita, jotka vaativat jälkiäänitystä, äänitetään joskus studiossa siinä maassa, jossa kyseistä kieltä puhutaan.

Syntyperäiset näyttelijät ovat tehneet studioissa äänityksiä esimerkiksi Japanissa, Suomessa, Thaimaassa, Brasiliassa ja Ukrainassa.

Eräs tärkeä kirkon audiovisuaalisen osaston ja muiden studioiden ero on esitetty sanoma. Kaikkien audiovisuaalisten tuotteiden sanoma on peräisin joltakin toiselta kirkon osastolta tai pappeusjohtajilta. Audiovisuaalisen osaston rooli on suunnitella sanomalle sovelias ulkoasu ja tunnelma.

VALOKUVA CRAIG DIMOND

Nuoret naiset johtajineen kokoontuvat seuraamaan Nuorten Naisten yleistä kokousta, jonka audiovisuaalinen osasto lähettää konferenssikeskuksesta.

Internet ja DVD:t

Kirkon kasvaessa ja levittäytyessä ympäri maailmaa on kehitetty uutta teknologiaa, joka on tehnyt mahdolliseksi yhteydenpidon syrjäisiinkin seutuihin.

Audiovisuaalisten aineistojen jakelu jäsenille monilla kielillä on tullut helpommaksi DVD:n ja Internetin keksimisen myötä.

Yksi DVD voi korvata kymmeniä videonauhoja, jotka on tuotettu samasta yleiskonferenssista. Videonauhoille tuote voitiin jälkiäänittää vain yhdellä kielellä, ja se täytyi tehdä tiettyyn televisiostandardiin sopivaksi.

Nyt yhdelle ainoalle DVD:lle mahtuu jopa 26 kieltä. DVD:n formaatti vastaa kansainvälistä videostandardia, joten sitä ei tarvitse sovittaa kansainvälisten televisiostandardien mukaiseksi. Kirkon kokouspaikkoihin kautta maailman on asetettu DVD-soittimia, ja kirkko muuntaa parhailaan jo olemassaolevia videonauhoja DVD-muotoon.

DVD-teknologian ohella myös Internet on osoittautunut erittäin vuorovaikutteiseksi välineeksi, jolla voidaan välittää lähetyksiä

ja interaktiivista koulutusta.

Audiovisuaalinen osasto on äskettäin auttanut laatimaan interaktiivisia verkko-oppiaiheita Nuorten Naisten järjestölle ja Alkeisyhdistykselle. Nämä oppiaiheet, jotka voi ladata osoitteesta www.lds.org, voivat tarjota interaktiivista koulutusta tuhansille jäsenille.

David Nielson, osaston media-suunnittelu- ja -tuotantojaoston johtaja, sanoo, että tulevaisuudessa kirkko tulee mitä todennäköisimmin käyttämään Internetiä ja DVD:tä enenevässä määrin audiovisuaalisen aineiston jakeluun.

Lähetykset

Huhtikuun ja lokakuun yleiskonferenssit ovat kaksi eniten katsottua ohjelmaa, joiden kanssa osasto on tekemisissä. Yleiskonferenssi pystyy tavoittamaan peräti 97 prosenttia kirkon jäsenistä suorana lähetyksenä. Loput 3 prosenttia jäsenistä saavat nähdä ja kuulla konferenssin DVD:ltä konferenssin jälkeen.

Yleiskonferenssin valmisteluissa on mukana monta tekniikan asiantuntijaa. Kameran- ja lukulaitteen käyttäjät, äänitarkkailijat, tuottajat ja valokuvaajat ovat vain osa audiovisuaalisesta tiimistä, joka saattaa toimintakuntoon kymmenet kamerrat, useat valontahuoneet, äänijärjestelmät sekä tilat tulkkausta, amerikkalaista

viittomakieltä ja tekstitystä tekeville henkilöille konferenssi- ja muihin lähetyksiin.

Yleiskonferenssin lisäksi osasto lähettää kirkon koululaitoksen takkavalkeailtoja, vaarnakonferenssien etälähetyksiä, maailmanlaajuisia koulutustilaisuuksia, Apuyhdistyksen ja Nuorten Naisten yleisiä kokouksia sekä temppelien vihkimisiä.

Elokuvat

Näkyvimpiä audiovisuaalisen osaston tuotteita ovat kirkon elokuvat, kuten *Kaksi todistusta ybdestä laumasta ja ybdestä paimenesta*. Kirkon elokuvia tuotetaan ensimmäisen presidenttikunnan luvalla, ja ne kuvataan suurimmaksi osaksi kirkon elokuvastudiossa Provossa Utahissa Yhdysvalloissa.

Studio sijaitsee lähellä Brigham

Youngin yliopiston Provon kampusta. Kymmenen hehtaarin metsikköön on sijoitettu kevyttiilirakennuksia ja rakennusryhmiä, jotka jäljittelevät 1800-luvun alun rakennustyyliä, muun muassa tarkka jäljennös Kirtlandissa Ohiossa Yhdysvalloissa sijainneesta Newel K. Whitneyyn kaupasta.

Toisin kuin useimmat Hollywoodin studiot, kirkon studio ei vuokraa tarvikkeitaan. Studion varustukseen kuuluu metalliverstas, puusepäntas, useita äänitystudioita ja puvusto. Elokuvien näkymät luodaan paikan päällä.

Tässä studiossa on filmattu osia sellaisista kirkon kokoillan elokuvista kuin *Perintö* ja *Kaksi todistusta ybdestä laumasta ja ybdestä paimenesta*. Kohtauksia kirkon tulevasta Joseph Smithistä kertovasta elokuvasta

Näyttelijät esittävät Joseph ja Emma Smithiä kuvattaessa uutta elokuvaa Joseph Smithistä ja palautuksesta.

VALOKUVA CHRISTINA SMITH

on myös kuvattu tässä studiossa. Kaikkien kirkon elokuvien editointi tapahtuu kokonaan paikan päällä. Lyhyet video-otokset, joita näytetään yleiskonferenssikokousten välillä, tuotetaan myös siellä.

Tekniset järjestelyt

Kun uusi Joseph Smithistä kertova elokuva alkaa pyöriä Joseph Smithin muistorakennuksessa, ei kirkon audiovisuaalinen osasto ole toteuttanut ainoastaan elokuvaa, vaan myös projektorijärjestelmän, jolla se näytetään.

Audiovisuaalisen osaston tekninen jaosto suunnittelee ja toteuttaa järjestelmät, joilla osaston tuotteet pystytään esittämään. Joskus se vaatii olemassaolevan tekniikan muokkaamista, joskus ainutlaatuisen järjestelmän suunnittelua ja patentoimista.

Kirkon hallussa on nykyään useita teknisen jaoston luomien järjestelmien patenteja. Tekninen jaosto on kehittänyt järjestelmät, joilla temppeleitoimitusten esitykset, kirkon historiallisten paikkojen näyttelyt ja vierailukeskusten näyttelyt toimivat.

God's Plan [Jumalan suunnitelma], uusi näytös vierailukeskuksissa, on eräs audiovisuaalinen tuote, jota tällä hetkellä esitetään kolmessa vierailukeskuksessa. Näytöksessä esitetään säännöllisin väliajoin sanoja perheiden iankaikkisesta luonteesta. Pientä vierailijajoukkoa opastava lähetyssaarnaajasisar voi yhtä kaukosäätimen nappulaa painamalla himmentää valot ja käynnistää elokuvaesityksen.

Perhettä koskeva sanoma esitetään surround-äänellä plasma-näyttötelevisiossa. Vierailijat istuvat penkeillä katsellen eräänlaista taloa. Näytös voidaan esittää useilla eri kielillä.

Tekninen jaosto suunnitteli suuren osan *God's Plan* -näytöksen tarvittavasta tekniikasta, koska selaista ei ollut kaupan. Näytöstä tullaan käyttämään tulevissa vierailukeskuksissa

Muihin teknisiin projekteihin kuuluu muun muassa läheinen yhteistyö temppelearkkitehtien kanssa sen varmistamiseksi, että temppeleiden piirustuksissa otetaan huomioon audiovisuaaliset järjestelmät. Audiovisuaaliset asiantuntijat myös asentavat uuteen temppeleihin audiovisuaaliset laitteet ennen sen vihkimistä. Asiantuntijat

käyvät aika ajoin nämä järjestelmät läpi yksinkertaistaakseen temppeleiden audiovisuaalisen laitteiston vaatimaa teknistä tukea ja helpottaakseen paikallista temppeleiden henkilökuntaa tunnistamaan ja korjaamaan viat mahdollisimman vähällä avulla.

”Tehtävämme on tarkkailla uutta tekniikkaa ja arvioida, mihin se pystyy, sekä ottaa sitä huolellisesti käyttöön valtakunnan rakentamiseksi”, sanoi Lynn Hadfield, osaston teknisen jaoston johtaja.

Audiovisuaalisen osaston kuvien ja äänien jatkaessa opettamista, kouluttamista ja todistamista osasto auttaa toteuttamaan Herran profetiaa, ettei ”ole silmää, joka ei näe, eikä korvaa, joka ei kuule, eikä sydäntä, johon ei tunkeuduta” (OL 1:2) evankeliumin voimalla. ■

Kaksi uutta lähetysskenttää perustettu Afrikkaan

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahden toista apostolin koorumi ovat ilmoittaneet kahden uuden lähetysskentän perustamisesta Afrikkaan. Ghanan Cape Coastin lähetysskenttä ja Ugandan Kampalan lähetysskenttä perustettiin heinäkuussa 2005. Näiden kahden lähetysskentän perustamisen jälkeen maailmassa on yhteensä 341 lähetysskenttää.

Ghanan Cape Coastin lähetysskenttä

Ghanan Cape Coastin lähetysskenttä muodostettiin maista, jotka kuuluivat aikaisemmin Norsunluurannikon Abidjanin lähetysskenttään. Uuteen lähetysskenttään kuuluvat Togo, Benin,

Kamerun, Keski-Afrikan tasavalta ja Ghanan länsipuoli. Ghanan Cape Coastin lähetysskenttään kuuluu 13 590 jäsentä Ghanassa sijaitsevien Cape Coastin, Kumasin ja Takoradin vaaranoista sekä myös Ghanassa sijaitsevien Assin Foson ja Swedrun piireistä. Lindsay Thomas Dil, joka kutsuttiin alun perin aiemmin tänä vuonna aloittamaan palveluksen Norsunluurannikon Abidjanin lähetysskentän johtajana 1. heinäkuuta 2005, on saanut uuden tehtävän lähetysskentän uutena johtajana.

Norsunluurannikon Abidjanin lähetysskentän uusi johtaja on Norbert Kalogo Ounleu. Tähän lähetysskenttään kuuluu ainoastaan Norsunluurannikko

ja kirkon 9 149 jäsentä Abidjanin ja Abobon vaarinoissa.

Uuden lähetyskentän perustaminen vaikuttaa myös Ghanan Accran lähetyskentän rajoihin. Ghanan Accran lähetyskenttä kattaa nyt Sierra Leonen, Liberian ja Ghanan itäpuolen. Uusien rajojen sisällä asuu 19 151 jäsentä Ghanassa sijaitsevien Accran Christiansborgin, Accran Lartebio-korshien ja Liberiassa sijaitsevan Monrovia vaarinoissa sekä Ghanassa sijaitsevien Abomosun ja Koforiduan sekä Sierra Leonessa sijaitsevien Bon ja Freetownin piireissä.

Ugandan Kampalan lähetyskenttä

Ugandan Kampalan lähetyskenttä kattaa Ugandan ja Etiopian. Ralph L. Duke on kutsuttu palvelemaan lähetysjohtajana. Lähetyskentällä on 3 959 kirkon jäsentä Ugandassa sijaitsevien Jinjan ja Kampalan piireissä.

Kenian Nairobin lähetyskenttä, joka käsitti aikaisemmin Ugandan, Etiopian, Kenian ja Tansanian, käsittää nyt Kenian ja Tansanian. Lähetyskentällä on 6 099 jäsentä Keniassa sijaitsevien Nairobin vaarinnassa ja Chyulun piirissä. ■

*maailmanlaajuinen koulutusko-
kous*, 11. tammikuuta 2003, s. 23.)

E-opetus auttaa jäseniä oppimaan tehtäviinsä liittyviä taitoja ja vastuuta. Samansisältöisen sanoman lisäksi verkko-opetuksella on useita etuja, muun muassa vuorovaikutteisuus, kattavuus ja joustavuus.

E-oppiaiheet esitetään kuvesityksinä. Oppiaiheissa on mukana videoita äänikatkelmia, soveltamiseen liittyviä kysymyksiä, harjoitustilanteita, interaktiivisia keskusteluja sekä taulukoita ja kaavioita, joissa on koulutusaiheeseen liittyviä ehdotuksia.

Äskettäin ilmestyneet Alkeisyhdistyksen ja Nuorten Naisten koulutusohjelmat käyttävät sisällön esittämisessä hyväkseen interaktiivista tekniikkaa. Steve Brimley, kirkon audiovisuaalisen osaston

E-oppiminen: Kirkon jäsenten yhdenmukaista kouluttamista

Walter Cooley, kirkon lehdet

E-oppimisteknologia auttaa vastaamaan yhteen kirkon tämänhetkisistä haasteista: antamaan samansisältöistä koulutusta erilaisille kirkon jäsenille kautta maailman.

Ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti syyskuussa 2002, että vuositteiset maailmanlaajuiset satelliittiteitse lähetettävät johtajien koulutuskokoukset opettaisivat ja kouluttaisivat paikallisia johtajia soveltamaan kirkon oppeja ja periaatteita paikallisella tasolla. Ensimmäisessä maailmanlaajuisessa johtajien koulutuskokouksessa presidentti Gordon B. Hinckley tähden si yhdenmukaisen koulutuksen tärkeyttä.

Hän sanoi: "Me olemme kaikki yksi kirkko, Herramme ja Mestariimme Jeesuksen Kristuksen kirkko. Meidän tulee suorittaa velvollisuutemme

Interaktiivista verkko-opetusta käytetään opetettaessa jäseniä eri puolilla maailmaa.

yhdenmukaisesti siunataksemme kaikkien niiden elämää, joista olemme vastuussa." (Ensimmäinen

e-opetuksen johtaja, sanoi, että tätä tekniikkaa on käytetty useissa kursseissa ja että se auttaa pitämään käyttäjien mielenkiintoa yllä koko oppiaiheiden ajan.

Sen lisäksi että jäsenet lukevat käsikirjaa ja muuta

materiaalia, he voivat katsella interaktiivisia oppiaiheita, joissa heille näytetään, kuinka heidän tehtäviinsä liittyvät asiat tehdään, esimerkiksi kuinka kirkon tilintarkastusraportti täytetään, kuinka Nuorille Naisille puhutaan Edistyminen-ohjelmasta

tai kuinka laulua johdetaan.

”Olemme alusta asti yrittäneet opettaa asioita visuaalisesti, ei vain kertomalla jäsenille, mitä pitää tehdä, vaan näyttämällä heille, mitä pitää tehdä”, sanoo Brendon Brown, kirkon jäsen- ja tilasto-osaston koulutussuunnittelija.

Visuaalisesta opetustavasta on erityisen paljon hyötyä silloin kun kirkon koulutussuunnittelijat opettavat asioita jäsenille, jotka edustavat laajaa kulttuuritaustojen, kokemusten ja oppimistyylien kirjoa.

Kirkon ensimmäiset e-opetushankkeet kuten kirkon musiikkisivusto ja www.providentliving.org ovat osoittaneet onnistuneiksi tiettyjen taitojen opettamisessa.

”Uskoisin, että nämä sivustot ovat osoittaneet, että e-opetus on toimiva, kustannustehokas tapa tavoittaa maailmanlaajuinen yleisö tiettyntyyppistä koulutusta varten”, sanoi David Nielson, kirkon audiovisuaalisen osaston mediasuunnittelu- ja -tuotantojohtaja.

Kattava

Uusi teknologia ja Internetin käytön yleistymisen ovat tehneet e-oppimisen mahdolliseksi jäsenille. Tällä hetkellä osoitteessa www.lds.org on e-oppimiskursseja, joiden avulla jäsenet voivat opiskella oppiaineita kotona kotitietokoneellaan. Internetyhteys on myös niissä seurakuntakeskuksissa, joissa on sukututkimuskeskus. Sukututkimuskeskuksia on eri puolilla maailmaa noin 4 400.

Jäsenet pääsevät nykyään osallistumaan verkko-opetukseen millä tahansa tietokoneella, jossa on Internet-yhteys.

Joustava

Yksi e-opetuksen eduista on sen joustavuus. E-opetuksen avulla on mahdollista saada koulutusta milloin tahansa ja missä tahansa, missä on Internet-yhteys.

”Ihmiset arvostavat opiskelussaan joustavuutta, niin että he voivat oppia omaan tahtiinsa ja oman aikataulunsa mukaan”, sanoo veli Nielson.

Koulutusoppiaine kestää keskimäärin 15 minuuttia. Jäsenet voivat katsoa kunkin oppiaineen niin monta kertaa kuin haluavat.

Toisin kuin painetut käsikirjat, sähköiset oppiaineet voi myös päivittää nopeasti. E-opetuksen päivitykset voivat heijastaa nopeasti senhetkisiä kirkon menettelytapoja. Kuvaesityksiin voi lisätä uusia videokatkelmia tai äänitettyjä johtavien auktoriteettien ohjeita kertomaan käytäntöjen tai menettelytapojen muutoksista.

E-opetuksen oppiaineita voi

myös kääntää sikäli kuin tarvetta ilmenee. Kirkon kirjureille ja tilintarkastajille tarkoitettua verkko-opetusta käännetään parhaillaan 14 kielelle. Koulutusoppiaineiden käännetty versiot olivat ensimmäisen verkossaoloaikautensa aikana eniten katsottuja kirjureiden ja tilintarkastajien koulutuksen oppiaineita.

Tuloksellisuus

Vaikka monet oppiaineet jäljittelevät henkilökohtaista opastusta, jota jäsenet voisivat saada pappeusjohtajiltaan ja apujärjestöjen johtajilta, veli Nielson sanoi, että e-opetus ei voi korvata henkilökohtaista opetusta, jota paikallisissa seurakunnissa on tarjolla.

”E-opetus ei tule koskaan korvaamaan johtavien veljien tai paikallisten pappeusjohtajien suoraa opetusta”, veli Nielson sanoi. ”Kuitenkin tämä voi olla tehokas menetelmä opettaa tiettyjä taitoja, joita jäsenet voivat oppia omassa kodissaan tai kirkon rakennuksessa.”

Sekä maailmanlaajuisissa johtajien koulutuskokouksissa että verkossa annettava koulutus yhdenmukaistaa jatkuvasti jäsenten työtä kirkon tehtävän suorittamiseksi. Presidentti Hinckley sanoi tuosta sielujen pelastustehtävästä: ”Ei ole olemassa suurempaa työtä. Ei ole olemassa tärkeämpää työtä. Ei ole olemassa pakottavampaa työtä kuin tämä, minkä taivaan Jumala on antanut meidän suoritettavaksemme.” (”Lähetystyöpalvelu”, s. 22.) Verkko-opetukseen pääsee

sivuston lds.org kohdasta Serving in the Church tai valitsemalla lds.org -sivuston äidinkielellään. ■

Yhteiskuntaa vahvistamassa

Avustustyö Cookinsaarella syklonien jälkeen jatkuva haaste

Viiisi syklonia yhtä monessa viikossa antoi Cookinsaarella asuville kirkon jäsenille miltei rajattomat mahdollisuudet palvella toisia jäseniä samoin kuin yhteiskuntaa laajemminkin. Syklonit aiheuttivat suurta tuhoa rakennuskannalle ja sadolle sekä pääsarella Rarotongalla että naapurisaarilla, mutta jäsenet ryhtyivät työhön auttaakseen järjestyksen palautumisessa.

Kirkko toimitti ruokaa ja vettä Pukapukaan. Aitutakissa rakennustarvikkeiden ja jäsenten työn avulla rakennettiin yhteen taloon uusi katto ja kaksi muuta rakennettiin kokonaan uudelleen. Rarotongassa korjattiin useita taloja kirkon toimitamien materiaalien ja pappeusveljien työn avulla.

Lisäksi kirkko rahoittaa kookkaan betonitasanteen asentamisen Te Uki Oun kouluun Rarotongassa, niin että pyörätuolia ja rollaattoria käyttävät opiskelijat voivat vaivattomammin oleskella ystäviensä kanssa.

Instituutti juhli palveluviikonlopun merkeissä

Hamiltonissa Uudessa-Seelannissa sijaitsevat kolme vaarnaa sekä yksinäisten aikuisten seurakunta keskittyivät yliopiston lukukausien välisellä

tauolla siihen, että instituuttiin seuraavaksi lukukaudeksi ilmoittautumiset lisääntyisivät. Instituuttiviikonlopun teemana oli ”Joseph Smith ja nuoret aikuiset – uskollisia arvoille”. Tilaisuus alkoi tutustumistoiminnalla ja kohdistui sitten palvelemiseen.

Ensimmäisenä projektina oli heti Temple View’n asuinalueelta länteen sijaitseva Hamon’s Bush, jossa vanhin ja sisar Roger Hamon palvelevat lähetyssaarnaajina. Nuoret aikuiset istuttivat alueen luonnolle ominaisia puita paikalle, jota on alettu kutsua Instituuttikukulaksi.

Toisessa projektissa nuoret aikuiset osallistuivat yhdessä muiden Temple View’n vaarnan jäsenten kanssa Hamiltonin kaupunginvaltuuston hyväksi tehtyyn puunistutusprojektiin.

Kolmas palveluprojekti käsitti tökkien ompelua ja pehmolelujen lahjoittamista Waikaton sairaalan lastenosastolle. Nuoret aikuiset lahjoittivat tässä toiminnassa sairaalalle 29 tökkiiä ja neljä isoa säkkillistä pehmoleluja.

Leluprojektin alullepanija oli Amy Howard, joka kertoi, että kun hän oli äskettäin ollut poikansa kanssa sairaalassa, hänessä oli herännyt halu tehdä jotakin nuorten potilaiden ilahduttamiseksi. Lapset saavat leikkiä leluilla ja viedä jonkin lempileluistaan mukanaan päästessään kotiin.

Apuyhdistyksen sisaret kutovat lämmikkeitä pingviineille

Joukko Apuyhdistyksen sisaria Coffs Harbourin seurakunnasta New South Walesissa Australiassa on otta-

nut puikot esiin vastatakseen Phillip Islandin sinipingviinien hätähuutoon.

”Luonnonsuojelijat tällä alueella käyttävät kudottuja villapaitoja öljyn vahingoittamien pingviinien hoidossa. Öljypäästöt tappavat täällä joka vuosi monia pingviinejä, koska öljy vahingoittaa pingviinien höyheniä, niin että ne voivat joko saada myrkytyksen tai hukkuu”, kertoo Marion Braun Coffs Harbourin seurakunnasta.

Australian Bassinsalmi, joka erottaa Tasmanian ja Australian, on tärkeä laivareitti. Aika ajoin sattuvat haverit voivat olla tuhoisia sinipingviineille, jotka ovat saaneet englanninkielisen nimensä *Fairy Penguin* (keijupingviini) siitä, että ne ovat maailman pienin pingviinilaji.

Pingviinivillapaidat sisällytetään erityisiin öljytuhoihin varautumispakkauksiin, joita säilytetään kriittisillä alueilla eri puolilla Tasmaniaa. Öljyvuodon tapahduttua pienet pingviinit ovat yleensä aivan liian sairaita, jotta niitä voisi heti puhdistaa vedellä ja miedolla saippualla, ja sellainen peseminen saattaa olla varsin stressaavaa. Sen sijaan pelastajat pujottavat öljyn tahrinien lintujen päälle villapaidat, jotka estävät niitä sukimasta sulkiaan ja mahdollisesti nielemästä myrkyllistä raakaöljyä silloin kun linnut keräävät tarvitsemiaan voimia. Villapaidat pitävät myös pingviinit lämpiminä, kunnes niiden ruumis tuottaa jälleen puhdistuksen yhteydessä pois lähteneitä luonnollisia öljyjä, jotka ovat niille välttämättömiä lämmöneristyksen ja vedenpitävyyden vuoksi. ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon tammikuu 2006

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen johon

tobenkilöt voivat käyttää tammikuun 2006 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät artikkeliin "Lupauksia pyhissä kirjoituksissa", joka on tämän lehden lasten osion sivuilla Y4 ja Y5.

1. Käytä seuraavia pyhien kirjoitusten kohtia ja kuvia vahvistaaksesi käsitystä, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus pitävät lupauksensa. Pane kuvat sattumanvaraisessa järjestyksessä ympäri huonetta. Kun luet jonkin pyhän kirjoituksen kohdan, pyydä lapsia kuuntelemaan, mitä siinä lupataan. Keskustelkaa siitä, kuinka Herra on täyttänyt tai täyttää lupauksen. Anna lasten valita kohtaa vastaava kuva ja panna se huoneen etuosaan. Laulakaa laulu. Menetelkää samoin seuraavan pyhien kirjoitusten kohdan, kuvan ja laulun kanssa. 1) 2. Nefi 25:21 (aikakirjat säilyvät), Evankeliumiaiheinen kuvasto 406 (Joseph saa kultalevyt); 2) Abr. 2:9–11 (pappeus viedään kaikille kansoille), Evankeliumiaiheinen kuvasto 408 (Melkisedekin

pappeuden palauttaminen); 3) 1. Nefi 2:20 (Nefi pääsee luvattuun maahan, jos hän on kuuliainen), Evankeliumiaiheinen kuvasto 304 (Lehi ja hänen kansansa saapuvat luvattuun maahan); 4) Joh. 14:26 (Pyhä Henki opettaa meitä), Evankeliumiaiheinen kuvasto 602 (Pyhän Hengen lahja); 5) OL 89:18–20 (viisauden sanan siunaukset), Evankeliumiaiheinen kuvasto 114 (Daniel kieltäytyy kuninkaan ruoasta ja viinistä); 6) OL 109:13 (tempppelin siunaukset), Evankeliumiaiheinen kuvasto 502 (Suolajärven temppele) tai oman alueenne temppelele kuva.

2. Selitä omin sanoin kohta OL 82:10 käyttäen pyhien kirjoitusten esimerkkejä täyttyneistä lupauksista. Pyydä lapsia etsimään kohta OL 82:10 ja selitä, että Herran lupaukset edellyttävät tiettyjä toimenpiteitä meidän puoleltamme. Kun teemme sen, mitä Herra pyytää, Hän siunaa meitä lupauksen mukaan. Merkitkää kohta, opetelkaa se ulkoa ja keskustelkaa siitä (ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 179–180). Jaa oppilaat viiden tai kuuden hengen ryhmiin. Anna kullekin ryhmälle hernepussi. Antakaa kunkin ryhmän lasten heitellä hernepussia toisille ryhmän jäsenille samalla kun laulatte. Kun musiikki loppuu, pyydä sitä lasta kustakin ryhmästä, jolla hernepussi on, sanomaan yksi asia, jonka hän aikoo tehdä alkavalla viikolla ollakseen kelpollinen Herran lupauksiin. Jatkaa toimintaa, jos aikaa on. Todista niistä suurista lupauksista, joita on annettu uskollisille. Laulakaa "Oon lapsi Jumalan" (*Lasten laulukirja*, s. 2–3).

3. Lauluesitys: Opetä laulu "Voimaa pyhistä kirjoituksista" (ks. *Vuoden 2006 yhteisten tuokioiden ja lasten sakramenttikokouksen ohjelma*, 26002 130). Pidä näkyvillä Vapahtajan kuvaa ja pyydä lapsia kuuntelemaan, mitkä asiat auttavat meitä olemaan niin kuin Hän. Laulakaa: "Kun Vapahtajan lailla haluan elää ain, niin luen ohjeitansa tahtoaan noudattain." Nosta pyhät kirjoitukset näkyviin ja kysy, mistä saamme lukea Hänen ohjeistaan ja mistä löydämme Hänen suunnitelmansa. Pyydä lapsia avuksesi pitelemään kuvaa ja pyhiä kirjoituksia, ja laulakaa samat säkeet uudelleen. Pyydä heitä kuuntelemaan, mitä "sanainsa antamaa" voimme saada. Laulakaa sitten koko säe niin, että pitelet pyhiä kirjoituksia molemmin käsin. Selitä, että Hänen sanansa antavat meille voimaa. Laulakaa laulu siihen asti, ja kun laulatte sanan *voimaa*, nosta pyhät kirjoitukset ylös molemmin käsin. Sano lapsille: "Koska haluan pyhien kirjoitusten voiman elämäni, muutan muutamia asioita. Kuunnelkaa ja sanokaa sitten minulle, mitä ne ovat." Laula: "muutan elämäni, ja myöskin tulevaa". Pyydä lapsia vastaamaan, ja laulakaa säkeet sitten yhdessä. Johda lapsia laulamaan koko säkeistö. Pyydä heitä laskemaan sormillaan, kuinka monta kertaa he kuulevat sanan *voima* kun laulatte kertosäettä. Pyydä heitä laulamaan kertosäkeen sanat vuorotellen kanssasi. Esimerkiksi he laulavat "kirjoitukset" ja sinä laulat "suojaa synniltä". Pyydä sitten puolta Alkeisyhdistystä laulamaan kanssasi samalla kun vuorottelet toisen puolen kanssa. Lausu todistuksesi pyhistä kirjoituksista. ■

VYÖHYKKEEN JOHTOKUNNAN SANOMA

Ponnistelkaa eteenpäin lujina Kristuksessa

Teksti: Vanhin W. Craig Zwick

Historiallinen kausi kirkon kehityksessä ja kasvussa maailmalla Euroopan keskisellä vyöhykkeellä jatkuu. *Saarnatkaa minun evankeliumiani* on nyt otettu kokonaisuudessaan käyttöön vyöhykkeemme jokaisella kielellä, ja jäsenet ja lähetyssaarnaajat tekevät yhdessä työtä saadakseen satona suuremman määrän kasteita kussakin yksikössämme.

Oma hengellinen valmistautumisemme kohoaa uusiin korkeuksiin, kun me itse kukin luemme Mormonin kirjaa ja pohdimme lukemaamme joka päivä. Elävä profeetta pyysi meitä jokaista lukemaan Mormonin kirjan kannesta kanteen vuoden 2005 loppuun mennessä. Saitteko tehtyä sen, mitä hän pyysi teiltä?

Jotkut meistä ovat tehneet sen, kun taas toiset eivät ole kiinnittäneet yksityiskohtaisempaa huomiota siihen, mitä presidentti Hinckley on meiltä pyytänyt. Monilta se on vaatinut uuden tavan ymmärtää henkilökohtainen sitoumus. Noudattamalla kuuliaisesti presidentti Hinckleyn neuvoa me saamme yksilöinä lujeman uskon ja hartaamman halun seurata Vapahtajan esimerkkiä palvelemisesta. Koskaan ei ole liian myöhäistä luoda elämäämme uusi tärkeysjärjestys ja sovittaa se niihin profeetan painottamiin tärkeisiin asioihin, jotka presidentti Hinckley kannustaa meitä ymmärtämään ja joiden mukaan elämään. Niihin sisältyy viisauden etsiminen hyvistä kirjoista, etenkin Mormonin kirjasta.

Vanhin W. Craig Zwick

Avain henkilökohtaiseen hengelliseen edistymiseemme on halukkuus muuttua. Kun me olemme halukkaita muuttamaan henkilökohtaisia tapojamme ja todella keskittämään katseemme kohti sitä, mitä elävä profeetta on pyytänyt, me näemme heti tuloksia. Saamme sydämeemme ja mieleemme uudenlaista rauhaa, joka on sopusoinnussa Pyhän Hengen kuiskausten kanssa.

Hengellisen kasvumme vaaliminen on jatkuva prosessi. Sitä ei saavuteta yhdellä kertaa kuten lukemalla Mormonin kirja kerran kannesta kanteen. Vaivannäkö sen eteen, että muuttuu ja omistaa epäitsekästä aikaa Mormonin kirjan lukemiseen päivittäin, on yhtä tärkeää kuin ne perustavaa laatua olevat totuudet, joita opimme lukiessamme. Koemme usein ”hengellisiä hetkiä” lukiessamme jonkin tietyn pyhien kirjoitusten kohdan tai kun paastoamme ja rukoilemme

jostakin erityisestä syystä. Jos aiomme pitää yllä hengellistä kasvuaamme, meidän on ponnisteltava jatkuvasti ja lujasti ja meillä kaikilla on oltava vilpittömän halu poistaa ”luonnollinen ihminen” itsestämme. Toisin sanoen emme saa antaa television tai Internetin häiritä kallista aikaamme lukea Mormonin kirjaa.

Temppeli rakennetaan yksi vaihe kerrallaan. Hyväksymisprosessi edellyttää kärsivällisyyttä ja lujuutta tarpeen ja edellytysten arvioinnissa. Paikka valitaan ja arkkitehtoninen suunnitelma laaditaan ja hyväksytään. Mutta kaiken tuon edistymisen alkukuohunnan jälkeenkään meillä ei ole vielä temppeleitä. Ilman alkuponnistelua temppeleitä ei koskaan rakennettaisi, mutta jos lopetamme vain kauniiseen suunnitelmaan emmekä tee kovaa työtä saadaksemme tempelin todella rakennettua, kaikki päättyy käsitteelliselle suunnittelun tasolle.

Hengellinen edistymisemme edellyttää myös paljon työtä sen jälkeen kun meillä on pelkkä ajatus siitä, millaisiksi me haluamme tulla. Se edellyttää lujaa henkilökohtaista ponnistelua jokaisen arvokkaan Mormonin kirjan sisältyvän periaatteen soveltamisessa. Se edellyttää jatkuvaa ponnistelua julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* lukuun 3 sisältyvien opillisen totuuden käsitteiden lukemisessa, ymmärtämisessä ja sitten välittämisessä muille.

Hengellinen edistymisemme ei ole kokonaisvaltaista, jos me vain ”kestitsemme itseämme Kristuksen sanoilla”. Meidän on myös ponnisteltava eteenpäin **lujina** Kristuksessa.

Sanassa on voimaa. ”Antakaa Kristuksen sanan asua runsaana keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella – –.” (Kol. 3:16.) Tämä tarkoittaa sitä, että me sovellamme lukemaamme seuraamalla Vapahtajaa ja tekemällä henkilökohtaisessa elämässämme tarkistuksia, joiden avulla voimme tulla enemmän Hänen kaltaisikseen.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin rohkaisevana sanomana on se, ettei meitä vaadita tekemään mitään uskomatonta tai tavatonta vaan pikemminkin pyrkimään tänään parempaan kuin eilen. Joskus tuota parempaa on se, että käymme vähemmän aktiivisen jäsenen luona. Toisinaan se on sitä, että autamme seurakunnassa olevaa leskeä, jolla on vaikeaa. Se saattaa olla sitä, että autamme lähetyssaarnaajia opettamaan jonkin perusopetuksen tutkijalle, joka asuu lähistöllämme. Sitä **lujuus** vaatimuksessa tarkoittaa. Se merkitsee sitä, että me pysymme horjumattoman sitoutuneina ja uskollisina Jumalan käskyille kiusauksista, vastustuksesta ja vastoinikämisistä huolimatta. Jesaja neuvoo: ”Tasoihtakaa tie, työntäkää pois esteet – –” (Jes. 57:14).

”Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin **lujina** Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelite eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:20, lihavointi lisätty.) ■

Tampereen superlauantaina nuoret Koukkuniemessä

Teksti: Markku Partanen

Tuulisen viikon jälkeen lauantai 10.9. valkeni aurinkoisena ja vähemmän myrskyisenä kuin edellisinä päivinä, kun noin 150 nuorta suunnisti kohti Tamperetta Superiin. Tiedossa oli yhdessäoloa ja hauskanpitoa Tampereen kappelilla. Kappelille oli järjestetty erilaista ohjelmaa muun muassa Joseph Smithin ajan urheilua, ja yksi luokka oli varattu tanssimattopelin harrastajille.

Osa nuorista päätti jättää pelit väliin ja osallistua tempaukseen, jossa annettiin aikaa toisten auttamiseen.

VALOKUVA MARKKU PARTANEN

Tanja Suurinkeroinen ulkoiluttaa Anja Lautalaa.

Kolmekymmentä nuorta siirtyi bussilla tai omalla autolla Koukkuniemen vanhainkotiin, jonne oli sovittu aika iltapäiväksi vanhainkodin asukkaiden ulkoiluttamiseen. Kohteena oli Iltala-niminen talo, jonka useimmat asukkaat eivät pääse liikkumaan ilman apua. Perillä ryhmä jaettiin neljään kerrokseen ja kussakin kerroksessa kaksi nuorta sai yhden vanhuksen pyörätuolissa ulkoiluttavaksi. Nuoret ja vanukset nauttivat kauniista syyspäivästä ja toistensa seurasta tunnin verran, kunnes nuorten oli aika palata Superin muun ohjelman pariin.

Sekä ulkoilutettaville että ulkoiluttajille jäi tapahtumasta lämmin ja mukava tunne ja hoitajatkin tuntuivat olevan kiitollisia ylimääräisistä ”apureista”. ■

Oulun piirin nuorten temppeleimatka '05

Teksti: Tanja Maljanen, Sonja Mäkilä, Päivi Hänninen & Hannu Lampinen

Lauantaiaamu oli vihdoinkin koittanut, bussi starttasi Oulun kappelilta ja suunnisti Turkuun – näin alkoi jälleen nuorten temppeleimatka.

Matkalaisia poimittiin kyytiin pitkin matkaa Turkuun, jossa laivan lähtöä odotellessa jotkut urheilulliset ja uskaltavaiset pelasivat sählyä, toiset seurasivat peliä ja jotkut harhailivat pitkin Turun kappelia soittamassa pianoa, löhöämässä sohvalla tai juttelemassa käytävällä.

Illalla sitten ajoimme laivaan ja suuntasimme kohti Tukholmaa. Jokainen nuori oli valmistanut hengellisen ajatuksen aiheesta

”Tempppelin merkitys”, joita sitten kuultiin joka aamu ja ilta.

Matkan tavallisesta kohderyhmästä poiketen kyydissä oli jokunen aikuinenkin, jotka jätimme sunnuntaiaamuna Tukholmaan Herran huoneeseen, ja itse suuntasimme nenämme kohti Tanskaa. Bussissa pidimme sakramenttikokouksen, jossa saimme kuulla muutaman nuoren valmistaman puheen aiheesta ”Mitä Suomen temppeli merkitsee minulle”. Jokainen nuori oli siis valmistanut etukäteen myös puheen.

Ajomatkan aikana sade yllätti meidät ja toivoimme ja rukoilimme, että sää paranisi, jotta tuleva yö leirintäalueella olisi edes jokseenkin nautittava. Ja niin kävikin. Sade lakkasi, ja

teltat saatiin pystyyn suhteellisen kuivalle maalle.

Maanantaiaamuna ajoimme tulin kautta kuuluisalle huikean pitkälle sillalle, joka vei meidät Tanskaan. Seuraavaksi ajoimme Kööpenhaminan keskustaan, meille jaettiin kartat ja saimme muutaman tunnin aikaa tutustua kaupunkiin. Meitä kehoitettiin kuitenkin kuljeskellessamme kuuntelemaan pyhää henkeä Tanskan (ja Italian) pommi-iskujen uhasta johtuen. Kaupungilla pyöriesämme kolea ja kostea sää vaihtui kaotosateeksi ja bussille saavuttaessa itse kukin muistutti enemmän tai vähemmän uitettua koiraa. Ajatus telttojen pystyttämisestä tai varsinkaan loppuillan viettämisestä

huvipuistossa (kuten oli suunniteltu) moisessa säässä ei paljonkaan hoiduttellut. Johtajamme ehdottivat, että huvipuistoon mentäisiin vasta keski- viikkona, mutta silloin aikaa olisi kuuden tunnin sijaan vain kolme, eikä säästäkään voitu aivan takuuseen mennä. Enemmistö ei ollut sokerista tehty, ja päätimme pysyä alkuperäisessä suunnitelmassa, se kannatti! Sillä jälleen rukoukset kuultiin ja saapuessamme leirintäalueelle oli sade lähes täysin lakannut ja aurinkokin pilkahteli pilvien lomasta. Pystytimme teltat ja suuntasimme kohti Bakkenia. Illasta tuli kuiva, aurinkoinen ja ennen kaikkea ikimuistoinen (vain muutama riensi laitteissa oksentamiseen asti).

Matkalaiset Kööpenhaminan temppelin portailla.

Aamupäivällä ajoimme Kööpenhaminan tuomiokirkolle katsomaan Thorvaldsenin kuuluisaa Kristus-patsasta, joka näytti luonnossa jopa kauniimmalta kuin kuvista saattoi odottaa. Sitten ajoimme Søbordin kappelille, jossa ihanat äitimme (muutamia oli matkalla valvojan ominaisuudessa) valmistivat meille maukkaan päivällisen, ja pidimme takkavalkeailan, johon Tanskan lähetysjohtajakin vaimoineen osallistui. Sen jälkeen ensimmäinen temppleri-ryhmä vaihtoi vaatteet ja lähti temppeliin. Toinen ryhmä odotti vuoronvaihtoa kappelilla, jossa pystyi pelaamaan koripalloa, soittamaan pianoa tai vaikka vain olemaan, mitä kukin halusi.

Meille, jotka olemme tottuneet käymään Tukholmassa, oli temppeilin sijainti melkoisen kummallinen. Se sijaitsi lähes keskustassa kaiken hulinan ja vilinän keskellä. Mutta sijainnistaan huolimatta temppeli oli kaunis ja jo pihalla pystyi aistimaan hyvin vahvasti Herran hengen läsnäolon, kaivatun rauhan ja ilon.

Keskiviikko oli varattu vapaalle oleskelulle iltapäivään asti. Halukkaat pääsivät bussilla Frederiksborgin linnaan, jossa pääsi ihaillemaan mm. Carl Blochin teoksia, joista useita Kristus-aiheisia voi nähdä myös *Liabonassa*. Leirintäalueelle jääneistä oli osa käynyt kaupungilla, toiset syömässä kebabia ja loput missä lie. Iltapäivällä sitten lähdimme jälleen temppeliin ja, kuten edellisnäkin päivänä, puolet odottivat vuoroaan kappelilla.

Torstiaamuna pakkasimme tavarat, purimme teltat ja ahtau-

duimme jälleen bussiin suunnistaaksemme kohti Ruotsia. Bussiin päästyämme alkoi jälleen sataa. Tuntui aivan kuin Herra olisi halunnut opettaa meille, että Hengen johdatuksella tehdyistä suunnitelmista ei parane poiketa. Olimmehan jo pariin otteeseen yrittäneet muuttaa suunnitelmia pysyen kuitenkin loppujen lopuksi alkuperäisessä ja saaneet siunauksemme, eli sääsuosi silloin, kun sitä tarvittiin.

Ajoimme lautalle ja siirryimme laineiden liplattaessa Ruotsin puolelle. Seuraavalle leirintäalueelle Lommaan päästyämme pystytimme teltat, jonka jälkeen osa lähti kaupungille, osa läheiseen maa-uimalaan ja osa jäi rentoutumaan leirintäalueelle. Illemmalla sitten menimme paikalliselle kappelille pitämään pienimuotoista discoa. Tapasimme siellä jopa muutamia paikallisia nuoria, jotka olivat toiminnassaan pelaamassa lentopalloa. Matkan alussa oli kaikkia ryhmiä pyydetty järjestämään ”kymppiutisten kevennys”, ja ne esitettiin ennen kuin todelliset bileet pääsivät alkamaan. Repertuaari oli laaja; oli Saku Sammakkoa, päivän säätä, oikeaoppista jonottamista, ”Jos sull lysti on” (hiukan uudistetuilla liikkeillä tosin) ja ”ilotuluskin” koettiin illan aikana. Parhaaksi kevennykseksi äänestettiin ilotulus, kenties Hannun hillittömän hauskan juonnon johdosta, ja voitonjuhlat olivat vailta vertaa.

Perjantiaamuna sitten ajeltiin Västerhaningeen ja tutulle samalle vanhalle leirintäalueelle, jossa on vietetty öitä aiempina vuosinakin.

Illalla sitten järjestettiin jo toisena vuotena peräkkäin pellehyppykisat, jotka ehkäpä muodostuvat vielä aikojen saatossa perinteeksi tai sitten kenties urbaaniksi legendaksi.

Lauantiaamuna puolet telttakunnista suunnisti temppelille ja toinen puoli heräilyään hiukan myöhemmin pakkasi tavarat ja purki myös ensimmäisen ryhmän teltat ja suuntasi kohti temppeliä. Toisenkin ryhmän tultua temppeleistä ja syötyä valvojaäitiemme valmistaman herkullisen aterian ensimmäinen ryhmä hoiti siivouksen.

Kun kaikki olivat valmiit, lähdimme Tukholman keskustaan, joka otti meidät vastaan varsin pilvisenä, mutta sateelta sentään säästyimme.

Hajaannuimme ympäri burgeripaikkoja, H&M:ää ja kaikkia pikkuputiikkeja.

Ennen kuin lähdön hetki koitti, useat piipahtivat kokoontumispaikan läheiselle suihkulähteelle, josta sitten poppoo valui pikkuhiljaa bussiin. Seuraava kohde oli satama. Ajoimme laivaan, jossa sitten käytiin iltapalalla, pelattiin mm. SkipBoa, rupateltiin, naurettiin ja taisipa jokunen huomata senkin, ettei koskaan ole liian vanha pulahtaakseen pallomereen... mutta siitä ei sen enempää.

Sunnuntiaamuna Turun sataman täytti aurinko. Hyvää huomenta, Suomi!

Matkalla sitten pidimme jälleen sakramenttikokouksen, jossa saimme kuulla vielä muutaman puheen ja todistuksia. Voisiko ehkä parempaa matkan lopetusta ollakaan? Kun Oulun kappelin parkkipaikka

oli jälleen tukevasti allamme, ryntäsimme ulos ja aloimme siivota busseja, jotta pääsisimme kotiin kullankalliiseen. Loppu oli jokseenkin haikea, mutta kotiovi ja oma huone otettiin ilolla vastaan. ■

Seilosen kylän teemana sukututkimus

Teksti: Petra Komulainen

Valtakunnalliset asumismessut järjestettiin Kuhmossa 10.–18.7.2005. Mukana oli paljon eri kyläseuroja ja eri kylillä oli omat tapahtumat. Teemana asumismessuilla ja eri kylillä oli perheen ja kylän vahvistaminen. Seilosen kylän tapahtumana tänä vuonna oli sukututkimus.

Seilosen kylällä tapahtumaan osallistui 18 sukuseuraa, 70 talkootyöntekijää ja kävijöitä oli yli 700. Jorma Piirainen ja Tauno Komulainen vastasivat kokonaisuudessaan Seilosen kylän tapahtuman järjestämisestä yhteistyössä muiden sukuseurojen kanssa.

Seilosen kylän tapahtuma alkoi sunnuntaina 10.7. Tauno ja Marja Komulaisen esityksellä ”Mikä voima saa ihmiset tekemään sukututkimusta?” He kertoivat esityksensä alussa ihmisen pelastussuunnitelmasta ja synnystä ja miten sitä kautta meillä on henki, joka kehottaa meitä tekemään sukututkimusta. Voimme tällä tavalla auttaa jo kuolleita esi-isiamme löytämään ja saamaan totuuden. He kertoivat sukututkimuksesta jäsenen silmin.

Maanantain 11.7. ohjelmassa oli yhteistyötä eri sukuseurojen kanssa.

Seilosen kylän sukututkimustapahtuman järjestäjät Tauno Komulainen ja Jarmo Piirainen.

Luentojen aiheina olivat mm. miten voimme kehittää yhteistyötä eri sukuseurojen kanssa, Internet sukututkijan apuna, tietosuojakäytännöt, nimien kirjaamismuodot, henkilöiden numerointiohjelman käyttö jne.

Esa Komulainen, joka on yksityishenkilönä suomentanut kirkon PAF-ohjelman, esitteli kehittelemäänsä uutta ohjelmaa, jota kutsutaan työnimellä numerointiohjelma. Sen avulla olisi tarkoitus helpottaa eri sukuseuroja löytämään, mitä kautta he ovat

Numerointiohjelman kehittäjä Esa Komulainen ja vaimonsa Petra.

VALOKUVA MARRKKU FORSELL

VALOKUVA MARRKKU FORSELL

sukulaisia toisilleen. Ohjelman avulla sukututkijat voivat selvittää kunkin henkilön osalta esim. monesko lapsi tämä lapsi on perheessä ja mitä kautta lapsi tulee siihen sukuun.

Seilosen kylän kylätapahtuma jatkui aina 18.7. saakka. Eri sukuseurat esiintyivät ja tekivät paljon yhteistyötä. Lisäksi Seilosen kylällä oli muutakin toimintaa, esimerkiksi mahdollisuus käydä katsomassa lintutornia, ja yhtenä päivänä kävi palokuntakin esittelemässä työkalujaan.

Tapahtuma sai paljon julkisuutta myös eri lehdistä. Tapahtuman ilmoitus oli myös Suomen Sukututkimusseuran internetsivuilla.

Kainuun Sanomien toimittaja Soili Riepula kirjoitti tilaisuudesta: ”Kuhmoon kaavaillaan sukututkimuksen osaamiskeskusta. Kuhmolaiset suvut ovat löytäneet toisensa ja halu yhteistyöhön sukututkimuksen saralla on vahva. Tämä kävi ilmi Kuhmon Asumismessuihin liittyvän sukututkimusteeman puitteissa Seilosen koululla järjestetyssä seminaarissa. Kaavailuissa on jopa sukututkimuksen osaamiskeskuksen saaminen pitäjään.

Sukututkija pääsee alkuun Internetin avulla. Valmisteilla on uusia apuohjelmia. Eri suvuilla sukututkimus on eri vaiheissa. Toiset ovat päässeet hyvin pitkälle, julkaisseet sukukirjoja ja kokoontuvat säännöllisesti, osa vasta aloittelee tutkimusta. Kaikki eivät ole edes aloittaneet. Koulutuksellinen näkökulma oli vahvasti esillä Seilosen asumismessukohteessa, sillä miltei päivittäin ohjelmassa oli luento sukututkimuksen alkeista. Sukututkimuskipinän saanut Olavi

Kettunen kertoi, että kokenutkin sukututkija voi hyödyntää Internetiä. Rippikirjoja ja muita asiakirjoja hän ei sieltä ehkä hae, mutta yhteyksiä muihin tutkijoihin löytyy sekä tietoja siitä, mitä on jo tehty.

Kuten yleensäkin historiantutkimuksessa myös sukututkimuksessa ja etenkin netin tietoja hankittaessa, lähdekritiikki on tärkeä. Esimerkiksi käsin syötettyihin rippikirjatietoihin on voinut tulla virheitä, joten tiedot on syytä tarkistaa myös alkuperäislähteistä. Virhe kulkee helposti tekstistä toiseen. Kettunen totesi kuitenkin

Internetin olevan erittäin hyvä apuväline ja paljon sellaisena käytetty. Aivan uuden apuvälineen tietotekniikasta sukututkijat saavat, kunhan kuhmolaislähtöisen tekniikan ylioppilaan Esa Komulaisen kehittäessä uusi ohjelma valmistuu. Se helpottaa sukututkimukseen liittyvän nimipaljouden hallitsemisessa ja edesauttaa sukulaisuussuhteiden selvittämisessä. Suunnitelman mukaan uusi sukututkimusohjelmien apuohjelma on valmis viimeistään alkutalvesta. Ohjelmasta on Komulaisen mukaan tarkoitus tehdä hyvin helpokäyttöinen.” ■

Helsingin vaarnan nuorten miesten leiri 4.–8. heinäkuuta 2005

Teksti: Risto Leppänen

Helsingin vaarnan nuoret miehet kokoontuivat tänä kesänä Espoon Luukkiin leiriä pitämään. Koska viime vuosien vaellusleireistä poiketen meillä oli tällä kertaa mahdollisuus kiinteään majoitukseen, käytimme enemmän aikaa toimintoihin.

Yksi leirin keskeisimpiä osia on ruokailu, ja tällä kertaa muonitus hoidettiin siten, että kukin joukkue valmisti vuorollaan miehekästä ruokaa kaikille muille leiriläisille, joita oli yhteensä noin 60 henkilöä. Keittiötehtävät vaihtelivat perinteisestä perunateatterista pitsan paistoon, mutta erikoisin sovellus oli varmaankin ananaspaloihin hukutettu

VALOKUVA JUHA ANITILÄ

Vaellus oli niin rankka, että useimmat nukkuivat taivasalla, vaikka teltojakin oli mukana.

porkkanaraaste, joka raastimen puuttuessa tosin ei ollut mitään raastetta, vaan rakkaudella hyvin pieneksi kuutioitua porkkanaa. Menuussa oli

VALOKUVA JUHA ANTILIA

Nuoret miehet pääsivät kokeilemaan, miltä tuntuu käyttää oikeaa paloruiskua.

myös hengellistä aamupalaa, jonka tarjosi veli Heikki Rinne Helsingin vaarnan korkeasta neuvostosta. Leiriläiset muistavat varmasti pitkään vihreät kivet ja vertauskuvan syntiä kuvaavasta kryptoniitista, joka lannistaa Supermiehenkin. Me emme voi asettaa itseämme kiusauksille alttiiksi, koska kun menemme liian lähelle, meillä ei ole voimaa vastustaa sitä.

Uskomattoman helteisen viikon suosituin toiminta oli ehdottomasti saunominen ja uiminen. Järven selällä oli pieni lautta, jonka päälle mahduttui kuitenkin hurjan monta poikaa yhdellä kertaa. Välillä näyttikin siltä kuin pojat olisivat kävelleet vetten päällä. Leirin aikana saimme myös koulutusta Nurmijärven VPK:lta, minkä jälkeen kukin sai kokeilla, mitä tuntuu pidellä oikeaa paloruiskua. Mittelimme sukkapainin

merkeissä: se, jolla on viimeiseksi sukat jalassa, voittaa. Kävimme myös vaelluksella, jonka aikana ylitimme vesistön köysien avulla. Vaellus taisi kuitenkin olla sangen vaativa, koska yöpymispaikassa lähes kaikki nukkuvat taivasalla, vaikka useat olivat kantaneet teltojakin mukanaan.

Eniten miehestä otettiin mittaa kuitenkin Teemu Leppäsen laatimassa seikkailusuunnistuksessa, joka alkoi kanoottisuudella, jatkui sitten metsäsuunnistuksella, johon sisältyi mäkipikataival, ja päättyi uintiosuuteen. Kaikista rasteista mitattiin väliajat sähköisiä emit-kortteja käyttäen, ja tarkempi selostus tapahtumasta ja sen tuloksista on osoitteessa www.kotona.net/nm/luukki2005.html.

Tämä leiri oli suuri seikkailu, jossa opittiin yhteistyön voima. Kaveria ei jätetä! ■

Kokoaikaisessa lähetystyössä

Michael Helske St. Georgesta Utahista aloitti toukokuussa 2005 lähetystyön Suomen lähetyskentällä. Vanhin Helske on asunut suurimman osan elämästään Kemian seurakunnan alueella. ■

Tukholman temppelein kalenteri vuodelle 2006

Tammikuu	Helmikuu	Maaliskuu	Huhtikuu	Toukokuu	Kesäkuu
1 Tukholma eteläinen 3.-7.	6 Suljettu 6.-11.	10 Koko temppelepiiri 7.-11.	14 Moskova eteläinen Samara 4.-8.	18 Moskova Rostov Jekaterinburg Nuoret yksinäiset aikuiset 2.-6.	23 Perheviikko koko temppelepiiri Suljettu 6.6. 7.-10.
2 Tampere 10.-14.	7 Tukholma 14.-18.	11 Suomen lähetyskenttä 14.-18.	15 Nuoret yksinäiset aikuiset, koko temppelepiiri Pääsiäinen Suljettu 15.4. 11.-14.	19 Tampere 9.-13.	24 Novosibirsk 13.-17.
3 Oslo 17.-21.	8 Helsinki 21.-25.	12 Viro Latvia Liettua 21.-25.	16 Perheviikko koko temppelepiiri 18.-22.	20 Oslo 16.-20.	25 Ruotsin lähetyskenttä Tukholma Suljettu 23.-24.6. 20.-22.
4 Pietari 24.-28.	9 Moskova Rostov 28.2.-4.3.	13 Oslo Norjan lähetyskenttä 28.3.-1.4.	17 Helsinki 25.-29.	21 Pietari 23.-27.	26 Viro Latvia Liettua 27.6.-1.7.
5 Suljettu 30.1.-4.2.				22 Tukholma eteläinen Helluntai Suljettu 3.6. 30.5.-2.6.	
Heinäkuu	Elokuu	Syyskuu	Lokakuu	Marraskuu	Joulukuu
27 Norjan lähetyskenttä Suomen lähetyskenttä 4.-8.	31 Moskova eteläinen Samara 1.-5.	36 Tukholma eteläinen 5.-9.	40 Nuoret yksinäiset aikuiset koko temppelepiiri 3.-7.	45 Oslo 7.-11.	49 Yksinäiset aikuiset koko temppelepiiri 5.-9.
28 Moskova Rostov 11.-15.	32 Jekaterinburg 8.-12.	37 Tukholma 12.-16.	41 Norjan lähetyskenttä 17.-21.	46 Perheviikko koko temppelepiiri 14.-18.	50 Oslo 12.-16.
29 Oslo 18.-22.	33 Pietari 15.-19.	38 Koko temppelepiiri 19.-23.	42 Ruotsin lähetyskenttä 17.-21.	47 Tukholma koko temppelepiiri 21.-25.	51 Tukholma eteläinen Suljettu 22.-23.12. 19.-21.
30 Helsinki Tampere 25.-29.	34 Suljettu 21.-26.	39 Oslo 26.-30.	43 Tukholma eteläinen 24.-28.	48 28.11.-2.12. Perheviikko koko temppelepiiri	52 Tukholma Suljettu 26.12. 27.-30.
	35 Suljettu 28.8.-2.9.		44 31.10.-3.11. Perheviikko koko temppelepiiri Suljettu 4.11.		

Kastetoimituksia tekevien nuorten ryhmien järjestelyt tulee sopia temppelein henkilökunnan kanssa. ■